

Справа № 404/6795/25

Номер провадження 1-кп/404/215/25

В И Р О К
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

20 листопада 2025 року Фортечний районний суд міста Кропивницького в складі:

головуючого: судді ОСОБА_1 ,

при секретарі: ОСОБА_2 ,

за участю учасників судового провадження:

прокурора: ОСОБА_3 ,

потерпілої: ОСОБА_4 ,

представника потерпілої: ОСОБА_5 ,

захисника: ОСОБА_6 ,

обвинуваченого: ОСОБА_7 ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Кропивницькому кримінальне провадження № 12025121130000348 за обвинуваченням ОСОБА_7 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця міста Кіровограда, українця, громадянина України, з професійно-технічною освітою, працюючого на посаді шліфувальника ТОВ «НВК Фотоприлад», неодруженого, зареєстрованого та проживаючого по АДРЕСА_1 , раніше не судимого;

- у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 125 КК України,-

ВСТАНОВИВ:

ОСОБА_7 скоїв умисне заподіяння легких тілесних ушкоджень, за таких обставин.

01.06.2025 року, близько 22:00 години, ОСОБА_7 , перебуваючи у своїй квартирі за адресою: АДРЕСА_1 , у стані алкогольного сп'яніння, почув, що компанія осіб, серед яких перебувала ОСОБА_4 , відпочиваючи на подвір'ї біля вказаного будинку, порушує громадський порядок, голосно висловлюючись нецензурною лайкою. У зв'язку з чим, ОСОБА_7 вийшов на балкон своєї квартири, щоб зробити зауваження зазначеним особам, в результаті чого між ОСОБА_7 та ОСОБА_4 виник словесний конфлікт, під час якого остання запропонувала йому спуститися до подвір'я, щоб продовжити розмову віч-на-віч. У цей момент у ОСОБА_7 , на ґрунті раптово виниклих неприязних відносин, виник умисел на заподіяння ОСОБА_4 тілесних ушкоджень.

Реалізуючи свій злочинний намір, ОСОБА_7 вийшов на вулицю до під'їзду № 4 по АДРЕСА_2 , підійшов до ОСОБА_4 та, у присутності малолітньої дитини: ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , наніс ОСОБА_4 один удар правою рукою в ділянку голови. Після чого, продовжуючи реалізовувати свій злочинний намір, перебуваючи позаду ОСОБА_4 та схопивши її за руку, завдав їй хаотичних ударів у ділянку спини. В подальшому, після того, як ОСОБА_4 впала на землю, ОСОБА_7 продовжив свої протиправні дії, завдавши їй ще кілька ударів у ділянку тулуба та кінцівок. Вказаними діями ОСОБА_7 заподіяв ОСОБА_4 тілесні ушкодження у вигляді синців в ділянці

правого плеча, правого передпліччя, лівого плеча(10), голівки правої плечової кістки, тильної поверхні правої стопи, які згідно з висновком судово-медичної експертизи № 362 від 25.06.2025 року відносяться до легких тілесних ушкоджень.

Обвинувачений ОСОБА_7 свою вину у вчиненні інкримінованого йому кримінального правопорушення визнав частково та пояснив, що пам'ятає лише, як 01.06.2025 року, близько 22:00 год., вийшов на вулицю до під'їзду АДРЕСА_3 та після словесного конфлікту штовхнув ОСОБА_4 , оскільки перебував під сильним впливом негативних емоцій, а також під впливом алкоголю. Решту подій зміг відтворити лише після перегляду під час судового розгляду відеозапису вказаних подій. Зазначив, що 01.06.2025 року, у вечірній час доби, перебував вдома, за адресою: АДРЕСА_1 . Того дня вживав алкогольні напої, свій стан оцінює як середній ступінь алкогольного сп'яніння. У той же день, близько 22:00 години, біля під'їзду будинку, в якому він проживає, відпочивала компанія осіб, серед яких перебувала ОСОБА_4 , учасники якої голосно розмовляли та порушували громадський спокій. На їхню поведінку звертали увагу сусіди, робили зауваження, однак останні на них не реагували. Зазначив, що, вийшовши разом із батьком на балкон покурити, він також зробив компанії зауваження, на що у відповідь від ОСОБА_4 пролунала нецензурна лексика, що спричинило словесну суперечку між ними, в процесі якої ОСОБА_4 вигукнула йому: *«Вийди та скажи мені це в обличчя!»*. Після цього він вийшов із квартири на вулицю до під'їзду АДРЕСА_3 , де між ним і ОСОБА_4 продовжився словесний конфлікт, у ході якого поряд перебували малолітні діти. При цьому, ОСОБА_4 перебувала в стані алкогольного сп'яніння. Під час словесної суперечки ОСОБА_4 почала образливо висловлюватись на його адресу та на адресу його родини, у зв'язку з чим він не стримався та штовхнув її рукою в ділянку плеча. ОСОБА_4 втрималася на ногах і не впала. Після чого між ними продовжилась словесна суперечка, під час якої він стояв під деревом, а ОСОБА_4 підбігла донього та між ними виникла штовханина, під час якої він наносив їй толчкові удари руками, локалізацію яких не пам'ятає. При цьому заперечив, що наносив ОСОБА_4 удари ногами, пояснивши, що штовхав її лише руками. Зазначив, що в область правої стопи та по руках ОСОБА_4 не наносив удари, не пам'ятає чи наносив удари правою рукою в область її голови. Коли ОСОБА_4 впала, його одразу відтягнули від неї, тому будь-яких дій чи ударів, коли вона перебувала в такому положенні, він не завдавав. Поведінку ОСОБА_4 оцінює як агресивну та провокативну. Також зазначив, що йому не було відомо про те, що ОСОБА_4 була вагітна на момент інциденту. Крім того, зазначив, що показання ОСОБА_4 , надані під час судового розгляду, є перебільшеними та не відповідають дійсним обставинам події. Щодо заявленого потерпілою ОСОБА_4 цивільного позову, зазначив, що визнає його частково та висловив готовність відшкодувати потерпілій понесені витрати на лікування.

Незважаючи на часткове визнання ОСОБА_7 своєї вини у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 125 КК України, його вина підтверджується доказами, дослідженими в ході судового розгляду.

Так, потерпіла ОСОБА_4 пояснила суду, що до подій, викладених в обвинувальному акті, з ОСОБА_7 знайома не була, при цьому зазначила, що мала негативні відносини з його матір'ю - ОСОБА_9 , яка неодноразово провокувала її на конфлікти. Так, 01.06.2025 року ОСОБА_4 в компанії знайомих, серед яких була її подруга - ОСОБА_10 , вживали алкогольні напої. В той ж день близько 21:00 год., вона разом з ОСОБА_10 перебувала на лавці біля під'їзду № 4 по АДРЕСА_2 в очікуванні телефонного дзвінка від її чоловіка - ОСОБА_11 , який проходить військову службу. Після того, як їй зателефонував ОСОБА_11 , під час їх розмови вона почула з балкону п'ятого поверху четвертого під'їзду по АДРЕСА_2 звернення від ОСОБА_7 . Спочатку вона не зрозуміла, що зверталися саме до неї, і тому не відреагувала. Коли ОСОБА_7 вигукнув: *«Йди додому, бо я зараз твоєму чоловіку зателефоную»*, ОСОБА_11 поцікавився, хто саме до неї звертається, на що вона відповіла, що не може зрозуміти. Після цього ОСОБА_11 сказав: *«Хай виходить та поговорить зі мною»* та вона відповіла ОСОБА_7 , щоб той виходив, якщо має бажання поспілкуватися з її чоловіком, на що він погодився. Тоді ОСОБА_7 вибіг із під'їзду, вибив у неї з рук мобільний телефон, схопив за волосся та відтягнув до клумби, де завдав близько восьми-десяти ударів. Її дитина, побачивши це, почала хапати ОСОБА_7 за руки та кричати: *«Не бийте мою маму, будь ласка»*, на що останній відповів з застосуванням нецензурної лайки: *«Прибери свої руки»*. Далі матір ОСОБА_7 - ОСОБА_9 , вийшла до них на вулицю, і ОСОБА_7 відпустив її. При цьому продовжив висловлюватися у грубій формі на її адресу, на що вона пригрозила йому, що розповість своєму чоловікові про побиття. Після короткої словесної перепалки між ними, ОСОБА_7 знову схопив її, вибив телефон, який пошкодився, та почав завдавати удари ногами в область голови. У цей час ОСОБА_9 почала його відтягувати від неї, а вона підвелася та відійшла до неосвітленої ділянки вулиці, намагаючись схватитися від ОСОБА_7 . Однак,

ОСОБА_7 знову завдає удару по її ногах, від яких вона впала. У цей момент ОСОБА_9 схопила її за шию та просила мовчати, не провокувати ОСОБА_7. Після чого вона підвелася та знову впала втративши свідомість і не пам'ятає, як опинилася вдома. Після інциденту її дитина зателефонувала її батькам, які забрали їх до себе додому. Наступного дня, вона почувала себе вкрай погано, на тілі були численні синці та гематоми, у зв'язку з чим її матір викликала працівників поліції. Її було оглянуто лікарем судово-медичної експертизи, який встановив діагноз - струс головного мозку. Лікар порадив пройти лікування, а після його завершення повторно пройти СМЕ. Проте, ще під час лікування, обвинувальний акт був скерований до суду. Зазначила, що частина інциденту зафіксована на мобільний телефон другом її дитини. Щодо заявленого цивільного позову зазначила, що підтримує його в повному обсязі, оскільки була змушена витратити кошти на ліки та ремонт телефону. Також наголосила на завданій моральній шкоді, пояснивши, що її дитина зазнала психологічної травми, оскільки стала очевидцем побиття матері, у зв'язку з цим, вони вимушені проживати у її батьків, дитина боїться повертатись додому. Також вказала, що того вечора ОСОБА_7 щонайменше тричі наносив їй тілесні ушкодження.

Свідок ОСОБА_10 пояснила суду, що до подій, викладених в обвинувальному акті, з ОСОБА_7 знайома небула. По обставинам справи зазначила, що 01.06.2025 року увечірній час вона разом із ОСОБА_4 та незнайомою їй особою на ім'я ОСОБА_12 (знайомий ОСОБА_4) відпочивала на лавочці біля під'їзду будинку АДРЕСА_2. Поблизу перебували троє-четверо дітей, серед яких була дитина ОСОБА_4. До цього вона разом із ОСОБА_4 вживала алкогольні напої, а саме близько 2 літрів пива на двох. В той же день, близько 21:00 години з п'ятого поверху зазначеного будинку ОСОБА_7 та ОСОБА_9 почали кричати, використовуючи нецензурну лексику, спочатку не звертаючись конкретно до їх компанії, а згодом вигукнули до них: «*Йдіть звідси геть!*». У відповідь ОСОБА_4 запропонувала ОСОБА_7 вийти та поспілкуватися. Невдовзі ОСОБА_7 вийшов із під'їзду, перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, такий висновок вона зробила з його неадекватної та агресивної поведінки. ОСОБА_7 одразу направився до ОСОБА_4, почав висловлюватися на її адресу образливими словами та наносити останній удари руками в область голови правою рукою, внаслідок чого ОСОБА_4 втратила рівновагу та впала спиною на землю. Після цього ОСОБА_7 продовжив наносити ОСОБА_4 удари ногами. Не запам'ятала точну локалізацію всіх ударів завданих ОСОБА_4, але точно бачила удари по тулубу, руках та ногах, а також як ОСОБА_7 хапав ОСОБА_4 за руку. Крім того, під час бійки до ОСОБА_7 приєдналася його матір - ОСОБА_9, яка почала душити ОСОБА_4. Також зазначила, що під час цього конфлікту була присутня їх з ОСОБА_4 знайома ОСОБА_13, яка намагалася розборонити учасників бійки: відтягувала ОСОБА_4 та ставала між нею і ОСОБА_7. Під час конфлікту, вона намагалася заспокоїти сина ОСОБА_4 - ОСОБА_8, ІНФОРМАЦІЯ_2, який був занепокоєний вказаними подіями та плакав. Після закінчення бійки вона відвела ОСОБА_4 додому, оглянула її голову та надала допомогу. Згодом намісце події прибули працівники поліції та швидкої допомоги.

Свідок ОСОБА_9 в судовому засіданні пояснила, що проживає за адресою: АДРЕСА_1, разом з обвинуваченим ОСОБА_7, який є її сином. По обставинам справи зазначила, що 01.06.2025 року, у вечірній час, вона перебувала вдома разом із ОСОБА_7 та його товаришем. Вона мила посуд на кухні, а ОСОБА_7 з товаришем курили на балконі. У цей момент вона почула конфлікт між ОСОБА_4 та ОСОБА_7, під час якого ОСОБА_4 висловлювала на адресу ОСОБА_7 нецензурні образи та закликала його вийти з квартири словами: «*Виходь, що ти там кричиш на балконі!*». Після цього ОСОБА_7 вийшов на вулицю. Згодом вона також вийшла з ним та побачила, що між ОСОБА_7 та ОСОБА_4 триває сварка, під час якої ОСОБА_4 продовжувала висловлювати на його адресу образливі слова. У відповідь ОСОБА_7 не стримав емоцій та завдав ОСОБА_4 удар у голову, від якого остання впала на землю. Після цього вона разом із товаришем ОСОБА_7 відтягнули його від ОСОБА_4, яка самостійно підвелася та пішла додому.

Крім того, вина ОСОБА_7 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 125 КК України, підтверджується і іншими доказами по справі, а саме:

- **рапортом** від 02.06.2025 року, відповідно до якого 02.06.2025 року о 12 годині 58 хвилин надійшло повідомлення на лінію «102» від ОСОБА_14 про те, що 01.06.2025 року о 21-00 год. за адресою: АДРЕСА_4 мешканці квартири АДРЕСА_5 побили її доньку - ОСОБА_4, якій завдано численні гематоми (а.п. 9, т.1);

- **рапортом** від 02.06.2025 року, згідно з яким 02.06.2025 року о 17 годині 22 хвилині, від КНП «Кіровоградська обласна лікарня Кіровоградської обласної ради» надійшло повідомлення про те, що 02.06.2025 року о 16-45 годині, до лікарні була доставлена ОСОБА_4 , яка повідомила, що 01.06.2025 року о 21-00 год. біля під'їзду її побив ОСОБА_7 .Діагноз: ЗЧМТ, струс головного мозку, забій, розтягнення зв'язково-капсульного апарату шиї (а.п. 12, т.1);

-**заявою** ОСОБА_4 від 02.06.2025 року відповідно до якої вона просила притягнути до відповідальності ОСОБА_7 , який проживає за адресою: АДРЕСА_1 , та який 01.06.2025 року біля четвертого під'їзду вказаного будинку завдав їй тілесних ушкоджень (а.к. 10, т. 1);

- **довідкою** КНП «Кіровоградська обласна лікарня Кіровоградської обласної ради» від 02.06.2025 року відповідно до якої ОСОБА_4 зверталася за медичною допомогою в результаті чого їй було поставлено діагноз: ЗЧМТ, струс головного мозку, забій, розтягнення зв'язково-капсульного апарату шиї та рекомендовано амбулаторне лікування (а.к. 13, т.1);

- **протоколом** проведення слідчого експерименту від 06.06.2025 року, в ході якого потерпіла ОСОБА_4 повідомила обставини нанесення їй тілесних ушкоджень ОСОБА_7 01.06.2025 року. Так, ОСОБА_4 повідомила, що 01.06.2025 року близько 21-00 год., перебувала на лавочці біля під'їзду будинку АДРЕСА_2 разом із подругою ОСОБА_10 та знайомимна ім'я ОСОБА_12 .Вцей час,з балконаквартири АДРЕСА_6 доних почавзвертатися ОСОБА_7 ,який вигукувавна їхадресу нецензурнулайку тависловлював претензіїщодо їхперебування біляпід'їзду.В цейчас,його мати,яка такожперебувала поруч,підтримувала агресивнуповедінку ОСОБА_7 словесними зауваженнями.У ходісловесного конфлікту ОСОБА_7 звертався донеї з образами,зокрема звинувативїї узрадї чоловікові,який натой моментперебував узонї бойовихдїй.На що,вона увідповідь запропонувалайому вийтиу двїрта поговорити.При цьомувона розмовлялаелефоном зісвоїм чоловіком- ОСОБА_11 ,який почавхвилюватися черезпідвищений тонрозмови.Згодом,знайомий ОСОБА_12 пішов,а черездекілька хвилин ОСОБА_7 вибїг ізпід'їзду,наблизився донеї,схопив їїлівою рукоюзаволоссята почавнаносити численніудари кулакамив областьголови.Вона намагаласяприкривати обличчяруками.У цейчас, ОСОБА_9 намагалася втрутитися та відтягнути його. Надалї ОСОБА_7 схопив її за лїву руку, повалив на землю та продовжив наносити удари обома руками в область голови. На крики відреагувала мешканка будинку навпроти, яка втрутилася у конфлікт, намагаючись розборонити їх, після чого вона змогла піднятися та відійти на декілька кроків. У цей момент до неї підійшла ОСОБА_9 , яка схопила її за шию та намагалася закрити рот руками, на що вона пручалася та відштовхувала руки. Після цього, ОСОБА_7 повторно підбїг до неї та нанїс удар кулаком правої руки в голову, від чого вона втратила свідомість та впала на землю. Подальші подїї пам'ятає частково. Під час вказаного конфлікту, її подруга ОСОБА_10 перебувала осторонь і не втручалася (а.к. 41-44, т.1);

- **протоколом** огляду відеокамери, перегляду відеозапису та перенесення його на цифровий носїй від 06.06.2025 року з доданим відеозаписом, в ході якого було оглянуто відеозапис, на якому зафіксовано проведення слідчого експерименту за участі потерпілої ОСОБА_4 від 06.06.2025 року, під час якого остання повідомила обставини, детально описанї вище (а.п. 45-47, т. 1);

- **протоколом** пред'явлення особи для впїзнання за фотознїмками від 19.06.2025 року з фотофіксацією його проведення, відповідно до якого потерпіла ОСОБА_4 впїзнала ОСОБА_7 , як особу, яка 01.06.2025 року, за адресою: АДРЕСА_2 нанїс їй тілесні ушкодження (а.п. 48-52, т. 1);

- **протоколом** проведення слідчого експерименту від 06.06.2025 року, в ході якого свїдок ОСОБА_10 повідомила обставини за яких 01.06.2025 року, близько 21:00 години, біля під'їзду будинку АДРЕСА_2 , ОСОБА_7 завдав тілесних ушкоджень ОСОБА_4 . Зокрема вказала, що 01.06.2025 року, близько 21:00 години, вона перебувала на лавцї біля під'їзду будинку АДРЕСА_2 разом зі своєю подругою - потерпілою ОСОБА_4 , а також зі знайомим ОСОБА_4 , особою на ім'я ОСОБА_12 . В цей час до них звернувся ОСОБА_7 з балкону квартири АДРЕСА_6 , який висловлював на їх адресу претензїї з застосуванням нецензурної лайки. Його підтримувала ОСОБА_9 . У відповідь ОСОБА_4 вступила в словесну перепалку з ОСОБА_7 та сказала: «Вийди до нас у двїр, поговоримо». Через деякий час ОСОБА_7 вийшов на вулицю, підїшов до ОСОБА_4 та, перебуваючи на відстанї витягнутої руки, раптово нанїс їй кїлька хаотичних ударів кулаком правої руки в область голови, від чого вона впала на землю. Після цього, ОСОБА_7 було завдано ОСОБА_4 кїлька ударів ногами в область нїг та тулуба. При цьому, поруч із ОСОБА_7 перебувала ОСОБА_9 . Після припинення

конфлікту вона провела ОСОБА_4 додому, де оглянула її голову та виявила тілесні ушкодження у вигляді припухлостей, ймовірно гематом. (а.к. 24-27, т.1);

- **протоколом** огляду відеокамери, перегляду відеозапису та перенесення його на цифровий носій від 09.06.2025 року з доданим відеозаписом, в ході якого було оглянуто відеозапис, на якому зафіксовано проведення слідчого експерименту за участі свідка ОСОБА_15 від 06.06.2025 року, під час якого остання повідомила обставини, детально описані вище (а.п. 28-30, т. 1);

- **протоколом** пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 19.06.2025 року з фотофіксацією його проведення, відповідно до якого свідок ОСОБА_10 впізнала ОСОБА_7 , як особу, яка 01.06.2025 року, близько 21-00 години біля під`їзду будинку АДРЕСА_2 нанесла тілесні ушкодження ОСОБА_4 (а.п. 31-34, т. 1);

- **відеозаписом** з нагрудного портативного відеореєстратора, наданого відповідно до листа т.в.о.начальника Департаменту патрульної поліції Управління патрульної поліції в Кіровоградській області ОСОБА_16 від 10.06.2025 року, яким зафіксовано виїзд працівників патрульної поліції за фактом відпрацювання повідомлення від 02.06.2025 зареєстрованого в інформаційно - телекомунікаційній системі ПІН ПНП (журналі єдиного обліку) Кропивницького РУП ГУНП в Кіровоградській області за №28280, від 02.06.2025 року, вчиненого за адресою: АДРЕСА_4 (а.п. 68, т. 1);

- **протоколом** перегляду відеозапису на компакт диску від 11.06.2025 року, під час якого було оглянуто оптичний диск, наданий відповідно до листа т.в.о.начальника Департаменту патрульної поліції Управління патрульної поліції в Кіровоградській області ОСОБА_16 від 10.06.2025 року, яким зафіксовано виїзд працівників патрульної поліції за фактом відпрацювання повідомлення від 02.06.2025 року зареєстрованого в інформаційно - телекомунікаційній системі ПІН ПНП (журналі єдиного обліку) Кропивницького РУП ГУНП в Кіровоградській області за №28280, від 02.06.2025 року, за адресою: АДРЕСА_4 . Так, на початку відеозапису зафіксовано, що 02.06.2025 року о 13-08 год. працівники патрульної поліції прибули за повідомленням на лінію «102» за фактом нанесення тілесних ушкоджень ОСОБА_4 . В ході відпрацювання виклику патрульними поліції було зафіксовано ОСОБА_4 , яка перебуває у приміщенні вказаної квартири, а також її матір ОСОБА_14 , яка повідомила працівникам патрульної поліції, що ОСОБА_4 побили сусіди, які проживають на п`ятому поверсі будинку, та додала, що під час події малолітній хлопець здійснював відеозйомку. ОСОБА_4 пояснила щодо причин конфлікту, що між нею та ОСОБА_7 , який у той момент перебував на балконі, виникла сварка: він робив їй зауваження, кидав у неї недопалки від цигарок. ОСОБА_14 звертала увагу працівників поліції на те, що ОСОБА_4 має очевидні тілесні ушкодження, а сама ОСОБА_4 скаржилася на погане самопочуття. Далі на відео зафіксовано, як ОСОБА_4 пише заяву щодо інциденту, що стався 01.06.2025 року, за адресою: АДРЕСА_2 , а матір ОСОБА_4 викликає працівників швидкої медичної допомоги, після чого на відеозаписі зафіксовані медики, які надають першу медичну допомогу ОСОБА_4 (а.к. 62-66, т.1);

- **протоколом** перегляду відеозапису на компакт диску від 13.06.2025 року, під час якого було оглянуто оптичний диск на якому зафіксовано відеозапис з мобільного телефону малолітнього ОСОБА_17 , наданий відповідно до заяви його матері - ОСОБА_18 від 13.06.2025 року, а саме подія, яка мала місце 01.06.2025 року по АДРЕСА_2 . Так, на вказаному відеозаписі зафіксовано, що подія відбувається у дворі багатоповерхового житлового будинку, за адресою: АДРЕСА_2 . У кадрі перебувають: ОСОБА_7 , ОСОБА_9 , ОСОБА_4 , а також інші невстановлені особи. На фоні чути жіночі голоси, які промовляють: *«Вас не трогал нікто»* та *«Тут дети маленькие, что вы творите!»*, а також дитячі голоси: *«Він почав бити її по лицу суди, нізащо»* і *«Він почав її бити со всей силы»*. Крім того, на фоні чути голос ОСОБА_7 , який висловив погрозу із застосуванням нецензурної лексики на адресу ОСОБА_4 , заявивши, що завдасть їй повторного удару у разі, якщо вона не покине місце події. На 00:00-00:30 секунд відеозапису зафіксовано словесний конфлікт між ОСОБА_9 та ОСОБА_4 , під час якого остання поводить знервовано, жестикулює, вигукує образливі фрази (частково нерозбірливі). ОСОБА_9 , відповідає підвищеним тоном; на 00:35 секунд відеозапису у кадрі з`являється ОСОБА_7 , який різко наближається зі спини до ОСОБА_4 , вигукуючи образливі слова на її адресу; на 00:39 секунд відеозапису ОСОБА_7 , підійшовши зі спини до ОСОБА_4 , наніс їй удар рукою в область голови, від якої вона втратила рівновагу та відступивши назад, впала. На фоні чути крики: *«Не бий!»* та *«Що ти робиш?!»*. Надалі ОСОБА_9 разом із невідомою особою чоловічої

стативідтягнули ОСОБА_7 від ОСОБА_4 . Далі, на відеозаписі зафіксовано, що ОСОБА_7 утримується невідомим чоловіком, який тримає його руки за спиною. При цьому ОСОБА_7 продовжує висловлювати словесні образи на адресу ОСОБА_4 , використовуючи нецензурну лексику (а.к. 70-76, 78, т.1);

- **ВИСНОВКОМ** судово-медичної експертизи № 362 від 03.06.2025 року, наданого на підставі аналізу медичної документації ОСОБА_19 , відповідно до якого у останньої мались тілесні ушкодження у вигляді синців в ділянці правого плеча, правого передпліччя, лівого плеча (10), голівки правої плечової кістки, тильній поверхні правої стопи. Дані тілесні ушкодження утворились від дії тупого предмету та відносяться до категорії легких тілесних ушкоджень (а.п. 88-89, т. 1);

- **ВИСНОВКОМ** судово-медичної експертизи № 438/362 від 20.06.2025 року, наданого на підставі аналізу медичної документації ОСОБА_19 , відповідно до якого у останньої мались тілесні ушкодження у вигляді: синців в ділянці правого плеча, правого передпліччя, лівого плеча (10), голівки правої плечової кістки, тильній поверхні правої стопи. Не виключається можливість утворення тілесних ушкоджень в ділянці правої стопи, і за обставин, на які вказала свідок ОСОБА_10 в протоколі проведення слідчого експерименту за її участі. Будь-яких тілесних ушкоджень в ділянці голови та тулубу ОСОБА_4 при огляді не виявлено. Потерпіла ОСОБА_4 в протоколі слідчого експерименту не вказує конкретно на механізм нанесення їй виявлених тілесних ушкоджень, будь-яких ушкоджень в ділянці голови на момент проведення судово-медичної експертизи у потерпілої не виявлено (а.п. 92-93, т. 1).

Таким чином, обвинувачення, висунуте ОСОБА_7 відповідно до обвинувального акта, визнається судом доведеним.

Суд критично ставиться до твердження обвинуваченого та його захисника про часткове невизнання вини у вчиненні кримінального правопорушення, оскільки його вина у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 125 КК України, підтверджується вищезазначеними письмовими доказами, які досліджені та перевірені судом під час судового розгляду по справі, а також показаннями потерпілої та свідків, зокрема: показаннями потерпілої ОСОБА_4 , яка детально описала обставини за яких ОСОБА_7 їй завдав тілесні ушкодження; показаннями свідка ОСОБА_10 , яка підтвердила факти описані в обвинувальному акті, а також агресивну поведінку ОСОБА_7 ; показаннями свідка ОСОБА_9 , яка підтвердила, що її син - ОСОБА_7 наніс удар ОСОБА_4 , хоча вона намагалася стримати його під час конфлікту, а також протоколами проведення слідчих експериментів, оглядів відеозаписів та пред`явлення осіб для впізнання.

Доводи обвинуваченого ОСОБА_7 проте,що йогодії були спровоковані агресивною та провокативною поведінкою потерпілої ОСОБА_4 , суд також оцінює критично, оскільки наявні та досліджені під час розгляду справи докази не підтверджують факту такого рівня провокації, яка б могла виправдати застосування фізичної сили. Навіть якщо окремі висловлювання чи дії потерпілої ОСОБА_4 могли сприйматися обвинуваченим як образливі, вони не є об`єктивною підставою для завдання тілесних ушкоджень.

Отже, у даному випадку обвинувачений ОСОБА_7 не діяв у стані необхідної оборони, оскільки не мав місця напад з боку потерпілої чи загроза такого нападу, а словесні провокації з боку потерпілої не можуть розглядатися як «посягання» у розумінні ст. 36 КК України. Послідовність та характер дій обвинуваченого свідчать про умисний, свідомий характер його поведінки, а завдання тілесних ушкоджень є неспівмірною реакцією ОСОБА_7 на словесну провокацію ОСОБА_4 . На момент вчинення кримінального правопорушення обвинувачений ОСОБА_7 мав можливість уникнути конфлікту, звернувшись до працівників поліції з повідомленням про те, що компанія в якій відпочивала потерпіла ОСОБА_4 порушувала громадський порядок, однак цього зроблено не було. Відтак, дії ОСОБА_7 не можуть бути виправдані посиленням на сильне душевне хвилювання або необхідну оборону і не виключають його кримінальної відповідальності за ч. 1 ст. 125 КК України.

Сукупність письмових доказів, а також показання потерпілої та свідків, дають всі підстави вважати, що саме обвинувачений ОСОБА_7 наніс потерпілій легкі тілесні ушкодження, за обставин встановлених судом.

Щодо незгоди потерпілої ОСОБА_4 з кваліфікацією дій обвинуваченого ОСОБА_7 за ч. 1 ст. 125 КК України, оскільки на її переконання отримані нею тілесні ушкодження свідчать про більш тяжке кримінальне правопорушення, суд зазначає наступне.

Згідно з ч. 3 ст. 337 КПК України з метою ухвалення справедливого судового рішення та захисту прав людини і її основоположних свобод суд має право вийти за межі висунутого обвинувачення, зазначеного в обвинувальному акті, лише в частині зміни правової кваліфікації кримінального правопорушення, якщо це покращує становище особи, стосовно якої здійснюється кримінальне провадження.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 338 КПК України з метою зміни правової кваліфікації та/або обсягу обвинувачення прокурор має право змінити обвинувачення, якщо під час судового розгляду встановлені нові фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого обвинувачується особа. Не допускається зміна обвинувачення прокурором з кримінального проступку на злочин будь-якої тяжкості під час судового розгляду.

Відтак, зміна кваліфікації з кримінального проступку на злочин під час судового розгляду є недопустимою.

Крім того, відповідно до вимог ст.ст. 91, 92 КПК України саме сторона обвинувачення зобов'язана довести наявність у діях особи складу кримінального правопорушення, у тому числі характер і ступінь тяжкості заподіяних тілесних ушкоджень. За відсутності у матеріалах кримінального провадження достатніх доказів, що підтверджують середній або тяжкий ступінь тілесних ушкоджень, прокурор обґрунтовано визначив правову кваліфікацію дій ОСОБА_7 за ч. 1 ст. 125 КК України, як умисне нанесення легких тілесних ушкоджень.

Суд, розглядаючи кримінальне провадження в межах висунутого обвинувачення, кваліфікує дії ОСОБА_7 за ч. 1 ст. 125 КК України, як заподіяння легких тілесних ушкоджень.

При призначенні обвинуваченому покарання суд враховує, що він вчинив кримінальний проступок, особу винного, який за місцем мешкання характеризується позитивно, раніше не судимий.

Обставинами, які пом'якшують покарання обвинуваченого, є активне сприяння розкриттю кримінального правопорушення.

Обставинами, що обтяжують покарання обвинуваченого, є вчинення кримінального правопорушення в стані алкогольного сп'яніння, а також вчинення кримінального правопорушення у присутності дитини.

Суд призначає обвинуваченому покарання у виді громадських робіт, що з урахуванням тяжкості кримінального правопорушення та особи обвинуваченого в повній мірі відповідає меті покарання. Заборона на призначення такого покарання, передбачена ч. 3 ст. 56 КК України, відсутня.

За змістом ст. 1166 ЦК України, майнова шкода, завдана неправомірними діями фізичній особі, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала.

Позовні вимоги потерпілої ОСОБА_4 до обвинуваченого про відшкодування матеріальної шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, в розмірі 18130 гривень 51 копійка, підлягають частковому задоволенню, а саме в сумі 2830 гривень 51 копійка, оскільки саме такий розмір коштів, витрачений потерпілою на лікування, що підтверджується наданими та оглянутими в судовому засіданні квитанціями (фіскальними чеками) на придбання потерпілою медичних препаратів (а.с.39, 40, т.2).

Водночас витрати на діагностику та ремонт мобільного телефону, здійснені потерпілою більш ніж через два місяці після подій, викладених в обвинувальному акті, не підлягають стягненню з обвинуваченого, оскільки відсутні будь-які докази, що підтверджують пошкодження зазначеного пристрою саме під час конфлікту між ОСОБА_7 і ОСОБА_4. Про пошкодження телефону потерпіла вперше повідомила лише під час свого допиту в судовому засіданні. Жоден зі свідків не підтвердив факту його пошкодження внаслідок неправомірних дій ОСОБА_7. Крім того, під час проведення слідчих експериментів за участю ОСОБА_4 та ОСОБА_10 про факт пошкодження мобільного

пристрою також не зазначалось, що також свідчить про відсутність безпосереднього зв'язку між діями обвинуваченого та пошкодженням телефону.

Щодо вимоги цивільного позову ОСОБА_4 до обвинуваченого ОСОБА_7 в частині відшкодування матеріальної шкоди в сумі 8000 гривень, з огляду на розмір мінімальної заробітної плати станом на 01.01.2025 року, в порядку ч. 2 ст. 1195 ЦК України, суд зазначає наступне.

Так, ч. 2 ст. 1195 ЦК України дійсно передбачено, що у разі каліцтва або іншого ушкодження здоров'я фізичної особи, яка в момент завдання шкоди не працювала, розмір відшкодування визначається виходячи з розміру мінімальної заробітної плати.

Разом з тим, відповідно до правової позиції Верховного Суду висловленої в постанові Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 02.11.2020 року у справі № 227/7154/13-к (провадження № 61-20082св19), для виникнення у потерпілого права на відшкодування втраченого заробітку (доходу) обов'язковою умовою є факт втрати чи зменшення професійної або загальної працездатності, на відміну від права на відшкодування витрат на лікування та моральної шкоди, яке не пов'язується із встановленням такого факту.

Відповідно до висновку судово-медичної експертизи долученої до матеріалів справи отримані потерпілою ОСОБА_4 тілесні ушкодження віднесено до категорії легких. Даних про наслідки у вигляді втрати чи зменшення професійної або загальної працездатності, а також її ступеня висновки експерта та інші матеріали справи не містять.

Відтак, оскільки потерпілою ОСОБА_4 не надано суду доказів про встановлення факту втрати професійної чи загальної працездатності, а тому відсутні підстави для задоволення позовних вимог про відшкодування матеріальної шкоди в цій частині.

У відповідності до ст. 1167 ЦК України, моральна шкода, завдана фізичній особі неправомірними діями, відшкодовується особою, яка її завдала, за наявності її вини.

Позовні вимоги ОСОБА_4 про стягнення з обвинуваченого моральної шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, в розмірі 100000 гривень, підлягають частковому задоволенню.

Судом встановлено, що потерпілій дійсно спричинено моральну шкоду, яка полягає у душевних переживаннях у зв'язку зі спричиненням обвинуваченими тілесних ушкоджень та вважає за необхідне, враховуючи характер можливих страждань від легких тілесних ушкоджень, керуючись принципами розумності, виваженості і справедливості, стягнути з обвинуваченого на користь потерпілої в рахунок відшкодування спричиненої кримінальним правопорушенням моральної шкоди 40000 гривень.

Щодо доводів цивільного позову ОСОБА_20 про відшкодування моральної шкоди, які вона мотивує тим, що втратила вагітність унаслідок отриманих травм від побиття її ОСОБА_7 01.06.2025 року, суд зазначає, що на підтвердження цих обставин до позову долучено довідку КНП «КОЛ КОР» від **07.07.2025 року**, у якій вказаний орієнтовний термін вагітності «три тижні?». Водночас під час судового розгляду встановлено, що інцидент, у зв'язку з яким заявлено такі вимоги, мав місце **01.06.2025 року**, тобто більш ніж за місяць до проведення обстеження, на підставі якого видано зазначену довідку.

За таких умов та з огляду на відсутність будь-яких належних і достовірних доказів вагітності ОСОБА_4 саме на момент події, суд критично оцінює наведені доводи та не бере їх до уваги при визначенні розміру моральної шкоди.

Крім того, потерпілою заявлено вимогу про стягнення з обвинуваченого понесених нею витрат на правову допомогу в розмірі 15000 гривень.

Відповідно до правової позиції висловленої у постанові від 05.04.2021 року Об'єднаної палати Касаційного кримінального суду Верховного Суду у справі № 328/1109/19 витрати на правову допомогу, понесені у кримінальному провадженні, не є збитками, що можуть бути стягнуті шляхом подання цивільного позову до обвинуваченого, оскільки вони мають різну правову природу.

Враховуючи викладене, суд вважає за необхідне вимоги про відшкодування витрат на правову допомогу розглянути відповідно до вимоглави 8 розділу I КПК України.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 124 КПК України, у разі ухвалення обвинувального вироку суд стягує з обвинуваченого на користь потерпілого всі здійснені ним документально підтверджені процесуальні витрати. Такі витрати складаються, у тому числі, із витрат на правову допомогу (п. 1 ч. 1 ст. 118 КПК України).

У Додатку до договору про надання правничої допомоги № 06072025 від 06.07.2025 року міститься чіткий перелік наданих ОСОБА_4 послуг із зазначенням розміру гонорару у кримінальному провадженні № 12025121130000348. Вказана в додатку вартість правничої допомоги повністю відповідає сумі, заявленій потерпілою до відшкодування.

У зв'язку з цим, документально підтверджені витрати на правову допомогу необхідно стягнути з обвинуваченого на користь потерпілої ОСОБА_4, що відповідає вимогам ст. 124 КПК України.

Процесуальні витрати на залучення експерта у кримінальному провадженні відсутні.

Долю речових доказів суд вирішує відповідно до вимог ст. 100 КПК України.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 370, 371, 373, 374, 376 КПК України, суд,-

УХВАЛИВ:

ОСОБА_7 визнати винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 125 КК України, і призначити йому покарання у виді громадських робіт на строк 120 годин.

Стягнути з ОСОБА_7 на користь потерпілої ОСОБА_4 2830 гривень 51 копійку в рахунок відшкодування матеріальної шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, та 40000 гривень в рахунок компенсації моральної шкоди, завданої кримінальним правопорушенням.

Стягнути з ОСОБА_7 на користь потерпілої ОСОБА_4 витрати на правову допомогу у розмірі 15000 гривень.

Речові докази: диски з відеозаписами - залишити зберігати при матеріалах справи.

На вирок може бути подано апеляцію до Кропивницького апеляційного суду протягом 30 днів з моменту його проголошення через Фортечний районний суд міста Кропивницького.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, а у разі її подання, якщо його не скасовано, після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Копію вироку негайно після його проголошення вручити обвинуваченому та прокурору, а іншим учасникам судового провадження роз'яснити, що вони мають право отримати його копію в суді.

Суддя Фортечного районного

суду міста Кропивницького ОСОБА_1